

στις φορολογικές διαφορές, το εξωτερικό δεδικασμένο, εφόσον η διαπίστωση του δικαστηρίου αφορά θεμελιώδους σημασίας ζήτημα που είναι κοινό και σε άλλες υποθέσεις, αποκτά δεσμευτική ισχύ, σε σχέση με το ζήτημα αυτό, ακόμα και αν αφορά φορολογική περίοδο διαφορετική από αυτή που αποτελεί το αντικείμενο της δίκης;».

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το tribunal du travail de Nivelles (Βέλγιο) στις 8 Ιανουαρίου 2008 — Ketty Leyman κατά Institut national d'assurance maladie-invalidité (I.N.A.M.I.)

(Υπόθεση C-3/08)

(2008/C 79/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du travail de Nivelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Ketty Leyman

Καθού: Institut national d'assurance maladie-invalidité (I.N.A.M.I.)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντικείμενο το άρθρο 40, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71⁽¹⁾ και το άρθρο 93 των νόμων της 14ης Ιουλίου 1994 περί ασφαλίσεως υγείας και παροχών αναπηρίας ή ανικανότητας στο άρθρο 18 της Συνθήκης ΕΚ, καθόσον, προκειμένου για εργαζόμενο που κατοικεί και εργάζεται σε κράτος μέλος με ασφαλιστική νομοθεσία του τύπου Α (εν προκειμένω στο Βέλγιο) και εγκαθίσταται σε κράτος μέλος με ασφαλιστική νομοθεσία του τύπου Β (εν προκειμένω στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου), δεν επιτρέπουν, κατά τη διάρκεια του πρώτου έτους της ανικανότητας προς εργασία, τη χορήγηση παροχής λόγω ανικανότητας, κατά τον υπολογισμό της οποίας λαμβάνεται υπόψη η περίοδος κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος εργάστηκε και κατέβαλε εισφορές στο κράτος με ασφαλιστική νομοθεσία του τύπου Α (Βέλγιο);
- 2) Αντικείμενο το άρθρο 40, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 και το άρθρο 93 των νόμων της 14ης Ιουλίου 1994, περί ασφαλίσεως υγείας και παροχών αναπηρίας ή ανικανότητας, στο άρθρο 18 της Συνθήκης ΕΚ, καθόσον, προκειμένου για εργαζόμενο που κατοικεί και εργάζεται σε κράτος μέλος με ασφαλιστική νομοθεσία του τύπου Α (εν προκειμένω στο Βέλγιο) και εγκαθίσταται σε κράτος μέλος με ασφαλιστική νομοθεσία του τύπου Β (εν προκειμένω στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου), προβλέπουν άنيση μεταχείριση εις βάρος του εν λόγω εργαζομένου ο οποίος ασκεί το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας, δεδομένου ότι δεν του επιτρέπουν, διαρκούντος του πρώτου έτους αφότου κατέστη ανίκανος προς εργασία, να αξιώσει παροχή κατά τον υπολογισμό της οποίας

λαμβάνεται υπόψη η περίοδος κατά την οποία εργάστηκε και κατέβαλε εισφορές στο κράτος όπου ισχύει ασφαλιστική νομοθεσία του τύπου Α (Βέλγιο);

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73), όπως τροποποιήθηκε.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 4 Ιανουαρίου 2008 — Michael Mario Karl Kerner κατά Land Baden-Württemberg

(Υπόθεση C-4/08)

(2008/C 79/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων/Εφεσείων: Michael Mario Karl Kerner

Καθού/Εφεσίβλητο: Land Baden-Württemberg

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Απαγορεύει το άρθρο 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την άδεια οδήγησης⁽¹⁾, την εφαρμογή της διάταξης του εθνικού δικαίου που προβλέπει, σε περίπτωση που έχει αφαιρεθεί στην ημεδαπή η άδεια οδήγησης, ότι η αναγνώριση της άδειας οδήγησης που χορηγήθηκε στη συνέχεια από άλλο κράτος μέλος είναι δυνατή υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύεται ότι έχουν εκλείψει οι περιστάσεις που οδήγησαν αρχικά στην αφαίρεση της άδειας οδήγησης, ακόμη και αν
  - η αναγνώριση αυτής της άδειας οδήγησης δεν επιβάλλεται προς τον σκοπό της υλοποίησης της θεμελιώδους ελευθερίας των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να κυκλοφορούν ελεύθερα,
  - η άδεια οδήγησης χορηγήθηκε από το άλλο κράτος μέλος κατά πρόδηλη παράβαση των διατάξεων της εν λόγω οδηγίας (της απαίτησης κατοικίας),
  - το κράτος μέλος που εξέδωσε την άδεια οδήγησης διαπίστωσε επίσης προφανώς, κατά τη χορήγηση της άδειας αυτής, την πρόδηλη παράβαση των επιτακτικών κανόνων της εν λόγω οδηγίας,
  - σύμφωνα με τις διαπιστώσεις του κράτους μέλους κατοικίας, το κράτος μέλος έκδοσης της άδειας οδήγησης δεν προβαίνει γενικά στην ακύρωση των αδειών οδήγησης που αντιβαίνουν στο κοινοτικό δίκαιο,

- ο ενδιαφερόμενος απέκτησε την άδεια οδήγησης στο άλλο κράτος μέλος κατά καταχρηστική εκμετάλλευση δικαιώματος, με σκοπό την καταστράτηγηση των διατάξεων του κράτους μέλους κατοικίας οι οποίες διέπουν καταρχήν, σύμφωνα με την οδηγία, τη χορήγηση νέας άδειας οδήγησης, και το κράτος μέλος έκδοσης της άδειας έπρεπε κανονικά να έχει γνώση της καταχρηστικής αυτής εκμετάλλευσης,
- και η ιατρική εξέταση της ικανότητας οδήγησης του ενδιαφερόμενου, η οποία πραγματοποιήθηκε στο κράτος μέλος έκδοσης της άδειας οδήγησης πριν από τη χορήγηση της άδειας αυτής, δεν ανταποκρινόταν προφανώς, μολονότι ήσαν γνωστοί οι λόγοι για τους οποίους είχε αφαιρεθεί η αρχική άδεια οδήγησης, στις απαιτήσεις που θα έπρεπε να ισχύουν ενόψει των λόγων στους οποίους οφειλόταν η προγενέστερη αφαίρεση της άδειας, οπότε το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος εξακολουθεί να οδηγεί συνιστά σημαντικό κίνδυνο για τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα των πεζών και των άλλων οδηγών;

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

- 2) Έχει το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ την έννοια ότι το κράτος μέλος κατοικίας, υπό τις περιστάσεις που περιγράφονται στο πρώτο ερώτημα, είναι μεν υποχρεωμένο να αναγνωρίσει την άδεια οδήγησης που έχει χορηγηθεί από άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — οπότε ο κάτοχός της έχει καταρχήν το δικαίωμα να οδηγεί οχήματα στην ημεδαπή — αλλά μπορεί τουλάχιστον, προκειμένου να αντιμετωπίσει, για λόγους οδικής ασφάλειας, τον σημαντικό κίνδυνο που συνιστά ο κάτοχος αυτός, να ελέγχει την ικανότητά του να οδηγεί, λαμβάνοντας υπόψη τους λόγους που οδήγησαν προηγουμένως στην αφαίρεση της άδειας οδήγησης και που δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχουν εξαλειφθεί λόγω της μεταγενέστερης χορήγησης άδειας οδήγησης από άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

(¹) ΕΕ L 237, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Φινλανδίας που ασκήθηκε στις 9 Ιανουαρίου 2008

(Υπόθεση C-10/08)

(2008/C 79/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: I. Koskinen και Δ. Τριανταφύλλου)

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Φινλανδίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 90 της Συνθήκης ΕΚ, καθόσον διατηρεί σε ισχύ τις διατάξεις του άρθρου 5 του αυτονοερολακι (νόμου περί φορολογίας αυτοκινήτων) και του άρθρου 102, παράγραφος 1, τέταρτο εδάφιο, του arvonlisäverolaki (νόμου περί ΦΠΑ), καθόσον, κατά τη φορολόγηση των αυτοκινήτων, λαμβάνει υπόψη την ίδια φορολογητέα αξία σε μεταχειρισμένα αυτοκίνητα κάτω των τριών μηνών και στα καινούργια αυτοκίνητα, και εφαρμόζει στα μεταχειρισμένα αυτοκίνητα κάτω των έξι μηνών κλίμακα βάσει της οποίας οι αξίες των αυτοκινήτων μειώνονται 0,8 % ανά μήνα, μολονότι διαπιστώθηκε ότι στη φινλανδική αγορά δεν περιλαμβάνονται παρόμοια αυτοκίνητα, καθώς και τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 17, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (¹), το οποίο αντικαταστάθηκε με τα άρθρα 167 και 168 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (²) του Συμβουλίου, κατόπιν της αναδομήσεως της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, καθόσον η Δημοκρατία της Φινλανδίας επιτρέπει την έκπτωση του φόρου του άρθρου 5 του αυτονοερολακι από τον καταβλητέο κατά την πώληση ΦΠΑ·
- Να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Στη Φινλανδία, όταν ο εισαγωγέας αυτοκινήτου υπόκειται σε ΦΠΑ, βάσει του άρθρου 5 του αυτονοερολακι, υποχρεούται να καταβάλει στις τελωνειακές αρχές τον φόρο προστιθεμένης αξίας επί του φόρου αυτοκινήτων (elv), πλην όμως καθόσον, βάσει του άρθρου 102, παράγραφος 1, τέταρτο εδάφιο, του arvonlisäverolaki, δικαιούται εκπτώσεως αντιστοίχου ποσού από τον καταβλητέο κατά την πώληση ΦΠΑ, ο elv δεν ενσωματώνεται στην τιμή του αυτοκινήτου. Ο καταναλωτής δεν υπόκειται σε μειωμένο elv. Αν ένας ιδιώτης εγγράψει για πρώτη φορά αυτοκίνητο στα μητρώα στη Φινλανδία, πρέπει επίσης να καταβάλει τον elv στις τελωνειακές αρχές, πλην όμως δεν έχει δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου αυτού. Το εν λόγω σύστημα, το οποίο διακρίνει μεταξύ της πωλήσεως που πραγματοποιείται κατά τα διάφορα στάδια εμπορίας στο πλαίσιο της φορολογητέας εμπορικής δραστηριότητας του υποκειμένου στον ΦΠΑ και των κτήσεων που πραγματοποιούν οι τελικοί καταναλωτές σε άλλα κράτη μέλη, συνιστά παράβαση του άρθρου 90 ΕΚ. Στο σύστημα αυτό, ο elv ο οποίος, κατόπιν της κτήσεως που πραγματοποιεί ένας ιδιώτης σε άλλο κράτος μέλος, πλήττει μεταχειρισμένο αυτοκίνητο που εγγράφεται για πρώτη φορά στα μητρώα στη Φινλανδία, είναι προδήλως πολύ υψηλότερος από τον elv που ενσωματώνεται στην αξία παρόμοιου μεταχειρισμένου αυτοκινήτου ήδη εγγεγραμμένου στα μητρώα στη Φινλανδία, όταν ο υποκείμενος στον φόρο αυτοκινήτου ήταν επίσης υποκείμενος στον ΦΠΑ και το αυτοκίνητο πωλήθηκε στο πλαίσιο της φορολογητέας εμπορικής δραστηριότητας καθόσον, στην περίπτωση αυτή, στην αξία του αυτοκινήτου δεν ενσωματώνεται ο elv, διότι υπήρξε πλήρης έκπτωσή του.

Στο πλαίσιο της υποθέσεως C-101/00, Siilin, το Δικαστήριο παρατήρησε ότι ο elv δεν είναι φόρος προστιθεμένης αξίας, υπό την έννοια της έκτης οδηγίας ΦΠΑ. Το δικαίωμα εκπτώσεως του elv από τον ΦΠΑ, λόγω φορολογητέας εμπορικής δραστηριότητας, το οποίο προβλέπεται με τον φινλανδικό arvonlisäverolaki, αντικείται στην έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ περί ΦΠΑ, σύμφωνα με την οποία μόνον μια έκπτωση του φόρου προστιθεμένης αξίας μπορεί να λάβει χώρα.